

21.2.2019

Suomen Metsästäjäliitto – Finlands Jägarförbund r.y.
Kinturinkuja 4, PL 91
11101 Riihimäki

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 Valtioneuvosto
kirjaamo@ym.fi

Lausuntopyyntö 17.1.2019 (Dnro VN/5011/2018)

Luonnokset asetuksista koskien Uudellemaalle perustettavia valtion luonnonsuojelualueita

Suomen Metsästäjäliitto kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa esityksen kohteena olevista asetusluonnoksista seuraavaa:

Lausunnon kohteena olevat asetusluonnokset koskevat Uudenmaan maakuntaan perustettavia luonnonsuojelualueita, jotka ovat valtion omistuksessa. Suojeltavien alueiden yhteispinta-ala on lähes 37 000 hehtaaria, mikä on varsin merkittävä määrä Etelä-Suomen mittakaavassa ajateltuna.

Nykytila

Esityksen kohteena olevilla alueilla voidaan niistä suurimmalla osalla metsästää vielä tällä hetkellä. Lähes kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettaviksi suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla on voimassa olevat metsästysvuokrasopimukset. Jos asetusesitykset menevät läpi esitetyssä muodossa, tulee laajoille alueille merkittäviä metsästysrajoituksia.

Metsästäjäliiton mielestä on kuitenkin olemassa hyviä esimerkkejä siitä, miten metsästys ja muu virkistyskäyttö ovat niin haluttaessa hyvin yhteensovitettavissa. Muu virkistyskäyttö alueilla tapahtuu pääsääntöisesti alkukesästä alkusyksyyn, pääsääntöisesti viikonloppuisin. Lisäksi suurin osa esitetyistä suojelualueista ei ole maantieteellisen sijaintinsa vuoksi vilkkaan virkistyskäytön piirissä merialueella eikä myöskään sisämaassa, joten ristiriitoja metsästyksen sovittamisessa muiden käyttömuotojen kanssa ei käytännössä ole.

Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että erityisesti Suomenlahden yleisvesialueilla on suuri merkitys maata omistamattomille tai metsästysseuraan kuulumattomille metsästäjille. Tämän esityksen toteutuessa monelta uusmaalaiselta

21.2.2019

metsästäjältä mahdollisesti ainoa metsästysmahdollisuus kaventuu merkittävästi kalkkaanpyynnin tai hylkeenmetsästyksen loppumisen myötä. Lisäksi Uudenmaan metsästysseurat menettävät esityksen toteutuessa keskeisiä osia metsästysalueistaan – pahimmillaan niin, että laissa määritelty hirvieläinten metsästysalueen yhtenäisyysvaatimus vaarantuu ja metsästys estyy, mikä voi johtaa esimerkiksi liikenne- tai maatalousvahinkojen lisääntymiseen suojelualueiden läheisyydessä. Tämä ei ole Metsästäjäliiton mielestä hyväksyttävää kehitystä eikä tue suojelualueiden perustamistarkoitusta.

Esityksen vaikutus riistalajeittain

Supikoira ja minkki

Supikoira ja minkki on määritelty maassamme haitallisiksi vieraslajeiksi. Vieraslajit ovat vakava uhka luonnon monimuotoisuudelle maailmanlaajuisesti. Vieraslajeja on torjuttava, jotta kotoperäisten lajien kannat säilyisivät elinvoimaisina. Suomen saariston monimuotoisuus kärsii minkin ja supikoiran aiheuttamasta saalistuksesta. Erityisesti maassa pesivien lintujen kannat ovat kärsineet huomattavasti näiden vieraspetojen saalistuksesta. Monien Suomenlahden saarien lintuyhdyskunnat ovat jo autioituneet vieraspetojen takia. Mikäli näitä luontoomme kuulumattomia petoja ei aktiivisesti ja jatkuvasti poisteta, tulevat vahingot laajenemaan entisestään.

Luonnonsuojelualueiden yksi tarkoitus on säilyttää elinympäristö kotoperäisille lajeille ja suojella siten luonnon monimuotoisuutta. Mikäli suojelualueilla annetaan vieraspetokantojen kasvaa vapaasti, eivät suojelualueet toteuta tarkoitustaan. Metsästäjäliiton mielestä juuri siksi on erityisen tärkeää huolehtia minkin ja supikoiran mahdollisimman tehokkaasta poistamisesta saaristoluonnosta.

Asetusesityksessä monelle suunnitellulle suojelualueelle on esitetty supikoiran ja minkin pyyntiajaksi 10.9. – 31.3. Pyyntiaikaa on rajoitettu tarpeettomasti, mikä on liiton näkemyksen mukaan vastoin suojelualueiden tarkoitusta, sillä näin supikoiralle ja minkille taataan tarpeettoman hyvät selviytymisen mahdollisuudet – vieläpä luonnon kannalta tärkeimmillä kohteilla.

Metsästäjäliitto esittää supikoiran ja minkin poistamisen suojelualueille luvalliseksi aikavälille 1.8. – 30.4. Huhtikuussa tapahtuva pyynti on erityisen tärkeää, sillä silloin pyynti kohdistuu juuri lisääntyvään kannanosaan, ajankohtana ennen kuin maassa pesivät linnut aloittavat pesintäkautensa. Lisäksi jääolosuhteet mahdollistavat toisinaan merialueella rantautumisen vasta huhtikuussa. Syysaikainen pyynti olisi perusteltua sallia elokuun alusta, koska silloin linnusto on jo pesinyt ja sääolosuhteet mahdollistaisivat pyyntitoimet saaristossa loppusyksyä paremmin. Lisäksi minkin ja supikoiran pyynti tulisi olla lähtökohtaisesti sallittu suoraan asetuksessa kaikilla perustettavilla suojelualueilla, sillä erillisen poikkeusluvan hakeminen lisää turhaa byrokratiaa ja voi tarpeettomasti vähentää siten metsästäjien pyyntimotivaatiota lajeja kohtaan.

21.2.2019

Vieraspetojen poistamisen sallimisen lisäksi olisi liiton näkemyksen mukaan tarpeellista, että jokaiselle perustettavalle suojelualueelle tehtäisiin vieraslajien torjuntasuunnitelma. Siten varmistuttaisiin siitä, etteivät luonnon monimuotoisuuden ylläpitoon varatut alueet joutuisi vieraslajien valtaamiksi, vaan säilyisivät alkuperäisen luontomme keitaina.

Valkohäntäpeura ja metsäkauris

Valkohäntäpeuraa, joka on supikoiran ja minkin tapaan vieraslaji maassamme, ei ole asetusesityksessä suoraan mainittuna sallituksi metsästettäväksi lajiksi minkään alueen osalta. Metsästäjäliitto esittää, että sen metsästys supikoiran ja minkin tapaan sallittaisiin suoraan asetuksessa. Se on liiton mielestä tarkoituksenmukaista, sillä lajin kannat ovat monin paikoin ylitiheät Uudenmaan alueella ja menettely myös vähentäisi byrokratiaa. Liiton tiedossa on, että Varsinais-Suomessa on valkohäntäpeuran pyyntiä luonnonsuojelualueilla sallittu Metsähallituksen poikkeusluvalla, mutta käytännössä siellä on osoittautunut poikkeuslupamenettelyn sisältävän työlästä ja tarpeetonta hallinnointia siitä aiheutuvine kuluineen.

Metsäkauriin metsästystä ei ole sallittu asetusesityksissä millään perustettaviksi suunnitelluilla alueilla. Metsäkauriin metsästys on kuitenkin sallittu Varsinais-Suomessa luonnonsuojelualueilla saaristossa. Vaikka metsäkauris ei olekaan maassamme vieraslaji, olisi liiton mielestä sen metsästys Uudellamaallakin tarkoituksenmukaista sallia vähintään rannikkoseudulla sekä vilkasliikenteisten teiden vaikutuspiirissä sisämaassa, koska kanta kasvaa ja aiheuttaa vahinkoja siinä missä valkohäntäpeurakantakin.

Liitto haluaa vielä muistuttaa, että metsäkauris on nykyisessä lainsäädännössämme niin sanottu väliinputoajalaji. Koska se ei ole pyyntiluvanvarainen riistolaji, sen pyyntiä ei voida sallia edes Metsähallituksen poikkeusluvalla luonnonsuojelualueiden ulkopuolella tapahtuvien vahinkojen perusteella. Tämä tarkoittaa Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan sitä, että metsäkauriin metsästys pitäisi sallia suoraan valtioneuvoston asetuksella, jotta kasvava kanta voitaisiin saada pidettyä Uudellamaalla hallinnassa.

Hirvi

Hirvenmetsästystä on asetusesityksissä sallittu hyvin rajoitetusti. Metsästäjäliitto haluaa kiinnittää huomiota siihen, että esityksissä sallitaan hirvenmetsästystä selvästi suppeammin, kuin esimerkiksi Varsinais-Suomen vastaavassa luonnonsuojelualuevalmistelussa on sallittu. Hirvenmetsästys sallittaisiin esityksen mukaan vain noin 15%:lla esitettyjen alueiden pinta-alasta.

Liitto haluaa kiinnittää myös huomiota esitettyihin metsästysaikoihin hirven osalta. Lokakuun kahden viimeisen viikon eikä tammikuun 15 ensimmäisen päivän pois jättäminen pyyntiajasta ei ole liiton näkemyksen mukaan perusteltua,

21.2.2019

koska virkistyskäyttö on useimmilla alueilla erityisesti kyseisinä ajankohtina vähäistä. Metsästysajan lyhentäminen on myös ristiriidassa sen tosiseikan kanssa, että Uudenmaan hirvikanta on etenkin rannikkoseuduilla maamme tiheimpiä ja liikennesuoritemäärät suurimpia. Liiton tiedossa lisäksi on, että Liikenneviraston hirvieläinonnettomuustilastot ovat viime vuosilta puutteellisia, mikä antaa virheellisen ja aliarvioivan kuvan hirvieläinonnettomuuksien määrästä.

Metsästäjäliitto esittää, että hirven metsästys sallitaan asetuksessa Uudellamaalla lokakuun toisesta lauantaista 15.1. asti. Lisäksi liitto esittää suoraan asetuksessa hirvieläinten metsästyksen (mukaan lukien valkohäntäpeura, metsäkauris, kuusipeura) sallittavaksi selvästi nykyistä esitystä useampia alueita erityisesti vilkasliikenteisten teiden vaikutuspiirissä. Tällaisia ovat esimerkiksi Mäntsälän Kotojärven ja Isosuon alue, Medvastön ja Stormossenin alue Kirkkonummella, Lassilansuon alue Raaseporissa, Lampisuon alue Pornaisten kunnassa, Kummelbergenin alue Sipoon ja Pornaisten kunnassa, Kurki- ja Petkelsuon alueet sekä Usmin alue Hyvinkään kaupungissa ja Keihässuon alue Karkkilan kaupungissa.

Villisika

Villisian osalta metsästysaikarajaus (1.11.– 31.3.) ei mahdollista akuuttia vahinkoa aiheuttavien yksilöiden pyyntiä sinä vuodenaikana, kun maatalousvahinkoja esiintyy, vaan käytännössä jouduttaisiin toimimaan aina poikkeuslupien nojalla. Poikkeuslupaprosessit ovat kuitenkin osoittautuneet niin hitaiksi, että ne eivät sovellu käytännössä vahinkotilanteiden ratkaisemiseen.

Lisäksi liitto haluaa muistuttaa, että suojelualueet muodostavat esitetyllä aikarajauksella merkittävän osan vuodesta villisioille reservaatin, joka vaikeuttaa ympäröivien alueiden kannansäätelyä ja afrikkalaisen sikaruton torjuntatoimia.

Harmaahylje

Asetusesitysten vaikutukset harmaahylkeen eli hallin pyyntiin Uudellamaalla olisivat erittäin merkittävät. Käytännössä voidaan todeta, että hallin pyynti loppuisi esitetyllä aikarajauksella (10.9.– 31.12.) miltei kokonaan. Kuvaavaa on, että kolmen viime syksyn aikana on Uudellamaalla ammuttu tuon aikarajauksen puitteissa yksi halli vuodessa. Koko Suomenlahden kannanhoitoalueen hallisaalis syyskaudella 2018 oli ainoastaan 7 hallia, mikä on ainoastaan 4,9% alueellisesta kiintiöstä. Syksyinen hylkeenpyynti merellä on sääolosuhteiden vuoksi niin haastavaa, ettei se käytännössä tuota juurikaan tulosta siten, että saalis olisi mahdollista saada korjattua talteen.

Suomenlahdella on ylipäänsä enää jäljellä harvoja ulkoluotoja, missä voidaan harjoittaa turvallista hylkeenpyyntiä ja joilla hylkeenpyyntiä ei olisi jo aiemmin suojelupäätöksillä kielletty. Esityksen toteutuessa merkittäväällä osalla jäljellä

21.2.2019

olevista luodoista pyynti joudutaan lopettamaan. Maihinnousukielloilla ja hallinpyyntikieltoalueilla ollaan kieltämässä lisäksi pyynti parhailla kohteilla myös syksyllä.

Hallien pyynti kalapyydysten lähellä on hyvin vaikeaa, jollei peräti mahdotonta. Käytännössä kevään ja alkukesän pyynti lähialueen lepäilyluodoilla on ollut keino, jolla on voitu vaikuttaa kalapyydyksillä vierailevien hallien määrään, mikä taas lisää menetyksiä kalastuselinkeinolle. Nyt tämäkin mahdollisuus on katoamassa aikarajoitusten ja keskeisimpien hyljeluotojen suojelemisella. Samalla katoaa merkittävä osa Uudenmaan saariston perinteistä kulttuuria ja metsäystsmahdollisuuksia.

Liitto muistuttaa myös, että harmaahylkeen säädely metsästys ei tuhoa lajin elinympäristöä. Lisäksi hallin lisääntymisaika on turvattu metsästysaikarajauksella ja metsästyksen määrällinen säätely kiintiöillä varmistaa sen, että harmaahyljekanta ei ole metsästyksen vuoksi vaarassa, vaan se kasvaa nykyisistä metsästysmääristä huolimatta. On myös tärkeää tiedostaa, että hallin metsästystä Uudellamaalla rajoittaa nykyisellään eniten se, että sallittuja ja tarkoitukseen sopivia pyyntipaikkoja ei ole riittävästi.

Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan Uudenmaan perustettavilla suojelualueilla harmaahylkeen metsästys tulisi mahdollistaa siten kuin se on toteutettu Selkämeren kansallispuistolain 5§:ssä, jonka mukaan Selkämeren kansallispuistossa on luonnonsuojelulain 13§:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu harmaahylkeen metsästys. Kansallispuistoon liitettävillä yleisillä vesialueilla harmaahylkeen metsästys on sallittu siten kuin metsästyslaissa säädetään.

Lisäksi Metsästäjäliitto näkee tärkeänä, että merialueilla sijaitsevien luonnonsuojelualueiden perustamistarkoituksiin lisätään ammattikalastuksen elinvoimaisena säilymisen turvaaminen.

Merilinnustus

Metsästäjäliitto haluaa tuoda esille, että jos asetukset tulevat voimaan esitetyssä muodossaan, koirashaahkan eli kalkkaan 1.6. alkava metsästys tulee käytännössä rajautumaan vain muutamalle luodolle koko Uudellamaalla. Helsingin ja Espoon edustalla on tosin muutamia luotoja, jotka eivät ole mukana asetusesityksissä, mutta kalkkaiden määrät niillä ovat kesäkuun alussa varsin pieniä. Ainoastaan Hangon edustalle jää jäljelle joitakin luotoja, joihin tulee todennäköisesti kohdistumaan aiempaa selvästi suurempi metsästyspaine. Tammissaaren, Inkoon ja Kirkkonummen seudulla kalkkaan pyynti loppuu esitetyssä muodossa käytännössä kokonaan.

Eteläisten merialueiden vesilinnustusselvityksen mukaan noin kolmannes yleisillä vesialueilla metsästäväistä pyytävät kalkkaita. Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan kalkkaiden metsästys voitaisiin kestävästi sallia kahden viikon aikana kesäkuun alussa, jolloin aikuiset koirashaahkat muuttavat ulkomerelle tai aina

21.2.2019

Tanskan salmiin saakka. Itämeren suojelukomissio HELCOM on suositellut metsästyksen painottamista koiraisiin kannan sukupuolijakauman nykytilan vuoksi (koiraat 70: naaraat 30).

Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että kalkkaiden pyynti on ollut keskeinen osa merialueemme perinteistä elämänmuotoa. Sillä on vahva historia saaristolaiskulttuurissa ja sillä on edelleen oma tärkeä merkityksenä metsästäjien motivoijana lintukantojen hoitoon ja pienpetokantojen säätelyyn. Tämä kaikki on nyt poistumassa esityksen myötä Uudenmaan saaristosta.

Metsästäjäliitto näkee allin, haahkan, telkän ja sinisorsan metsästyksen sallimisen syyskuun 10. alkaen esityksessä positiivisena asiana. Kalkkaita ei vesilämme silloin kuitenkaan juuri esiinny.

Asetusesitysten toteutuessa vesilinnustuksen osalta Porvoon Långörenin tärkeä pyyntialue poistuisi kokonaan vesilintujen pyynnin piiristä ympärivuotisen maihinnousukiellon vuoksi, mikä nähdään epäsuotuisana kehityksenä metsästäjien keskuudessa.

Kettu

Ketunpyynti ei ole asetusluonnoksessa sallittu millään Uudenmaan perustettavaksi suunnitellulla luonnonsuojelualueella. Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että Uudellamaalla sen tulisi olla sallittua vähintään saaristossa ja parhailla lintuvesillä, sillä ketun ja vieraspetojen aiheuttaman saalistuksen yhteisvaikutus maassa pesivien lintujen pesimämenestykselle on merkittävä. Tiedossa lisäksi on, että esimerkiksi Varsinais-Suomessa ketunpyynti on sallittu kolmella suojellulla lintuvedellä.

Metsäkanalinnut

Asetusluonnos ei nyky muodossaan salli lainkaan metsäkanalintujen metsästystä. Kuitenkin esimerkiksi Saimaalle perustetuilla luonnonsuojelualueilla sallittiin rajoitetusti metsäkanalintujen pyyntiä, vaikka se oli samalla suojelun perusteena. Metsäkanalinnuista esimerkiksi pyykannat ovat monilla suojeltaviksi esitetyillä alueilla Uudellamaalla varsin vahvoja, joten pyyn metsästystä tulisi liiton mielestä olla mahdollista jatkaa ainakin niillä metsästysvuokra-alueilla, joilla se on ollut tähän asti mahdollista.

Maihinnousukiellot

Suunnitelluilla maihinnousukieltoalueilla on suuret vaikutukset metsästyksen. Esimerkiksi Porkkanan suunnitellulla luonnonsuojelualueella Sadelnin, Lilla Sadelnin ja Hästenin luotojen ja läheisten matalikkojen maihinnousukielto ajalle 1.4. – 31.7. poistaa käytöstä kalkkaan ja harmaahylkeen metsästykselle kes-

21.2.2019

keisen tärkeät alueet. Sadelnissa on lisäksi Metsähallituksen mökki, joka on koettu hyvin tärkeäksi tukikohdaksi metsästäjien ja muiden alueen virkistyskäyttäjien keskuudessa.

Segelskärin ulkoluotojen luonnonsuojelualueella parhaiten metsästykseseen soveltuvat alueet on esityksessä laitettu koko vuodeksi mairinnousukieltoon. Ropnälängdenin matalikolla on erittäin keskeinen asema alueella metsästävien keskuudessa niin harmaahylkeitä, merilintuja kuin pienpetojakin pyytävien keskuudessa.

Metsästäjäliitto esittää, että edellä mainittuihin mairinnousukieltoihin olisi mahdollista saada lievennyksiä esimerkiksi siten, että mairinnousu ja myös metsästys olisi sallittua 1.-15.6. välisenä aikana sekä ajalla 20.8. – 31.12.

Turvallisuutta lisäävät rakenteet suojelualueilla

Metsästäjäliitto haluaa nostaa esille suojelualueiden rauhoitussäädöksiin liittyen, että osana turvallisuuden lisäämistä, koskien suojelualueilla tapahtuvaa vahinkoa aiheuttavien eläinten poistamista, on toisinaan tarpeellista tehdä pienimuotoisia rakenteita. Käytännössä on tarve rakentaa passitorneja erityisesti hirvieläinten metsästystä varten tai tehdä pienimuotoista raivausta ampumasektorien pitämiseksi avoimina.

Liitto näkee, että passitornit ja vastaavat metsästysturvallisuutta lisäävät rakenteet eivät ole ristiriidassa alueiden suojelutarkoituksen kanssa, vaan päinvastoin auttavat muun muassa lähialueen liikenneturvallisuuden parantamiseksi tehtävää tärkeää työtä. Toistaiseksi niitä ei ole kuitenkaan sallittu. Suojelualueille on kuitenkin sallittu tehdä Metsähallituksen luvalla erilaisia muita rakenteita, kuten pitkospuita, siltoja sekä lintutorneja.

Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että metsästys on tasavertainen luonnokäyttömuoto muiden luonnokäyttökäyttömuotojen kanssa. Liiton näkemyksen mukaan olisi siten vähintäänkin tasapuolista ja perusteltua, että turvallisuutta lisäävien passitornien teko ja pienimuotoinen ampumasektorien raivaaminen sallittaisiin suoraan alueiden rauhoitussäädöksissä.

Esitysten vaikutus ampumaratoihin

Viisi asetusluonnoksissa esitettyä uudesta suojelualueesta sijoittuu jo olemassa olevien ampumaratojen läheisyyteen. Espoon Lahnuksen ampumaradan välittömään läheisyyteen esitetään osaa Vestran soiden, lehtojen ja vanhojen metsien suojelualueita. Porvoossa Munkkalan ampumaradan viereen, noin 400 metrin päähän ampumaradasta on esitetty Tungträsketin vanhan metsän suojelualueita. Lohjalla osa esitetty Bytbergin luonnonsuojelualueesta sijoittuu noin 1 kilometrin päähän Risten ampumaradasta. Sipoossa Ponun suojelualue esitys sijaitsee noin 1,2 kilometrin päässä Sipoon ampumaratakeskittymästä, johon kuuluvat Sipoon keskusampumarata (SSG), Sipoon ampumarata (SMY)

21.2.2019

sekä Sibbo jaktvårdsförenings skjutbana ja Pornaisissa Lampisuon suojelualue sijoittuu 1,2 kilometrin päähän Halkian ampumaradasta. Näistä Sipoon ampumaratakeskittymä on luokiteltu maakunnallisesti merkittäväksi ampumaurheilukeskukseksi.

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että uudet asetusluonnoksissa esitetyt suojelualueet eivät saa vaarantaa tai hankaloittaa jo olemassa olevien ampumaratojen toimintaa, eivätkä estää niiden mahdollista kehittämistä. Vaikka ampumaradat ovat toimineet sijoillaan jo pitkään, eivät ne ole vaikuttaneet nyt suojeltavien alueiden suojeluarvoihin – muutoin alueita tuskin esitettäisiin suojeltaviksi.

Liitto näkee, että ampumaratojen läheisyys on saattanut jopa edistää alueen suojeluarvoja, rajoittamalla rakentamista sekä muuta maankäyttöä. Ampumaratojen ympärillä on yleensä rakentamattomia varoalueita. Näitä rakentamattomia alueita tulisikin tarkastella ekologisina käytävinä, muuten kovin pirstaloituneella Uudellamaalla. Ampumaratojen tiedetään tarjoavan vaihtoehtoisia elinympäristöjä muun muassa paahdelajeille, joiden alkuperäiset elinympäristöt ovat vähentyneet merkittävästi. Paahteiset elinympäristöt luokiteltiin Etelä-Suomessa erittäin uhanalaisiksi (EN) elinympäristöiksi Suomen Ympäristökeskuksen tekemässä Suomen luontotyyppien uhanalaisuuskartoituksessa 2018. Paahteympäristöjen suurin uhka on alueiden umpeenkasvu, kun taas ampumaradat pysyvät avoimina ympäristöinä jatkuvan käytön ja hoidon vuoksi.

Liitto haluaa muistuttaa, että Uudellamaalla äskettäin kommenttikierroksella olleessa ampumaratojen kehittämissuunnitelmassa mainitaan, että Uudellamaalla on 230 000 ampuma-aselupaa. Vaikka luvusta ei suoraan voidakaan päätellä harrastajien määrää, se toimii kuitenkin suuntaa-antavana indikaattorina. Kehityssuunnitelmasta käy myös ilmi nykyisten ampumaratojen riittämättömyys suhteutettuna harrastajamääriin. Uusien ampumaratojen sijoittaminen Uudellamaalla on haasteellista tiheän asutuksen ja muun maankäytön suunnittelun vuoksi. Olemassa olevat ampumaradat palvelevat suurta harrastajamäärää ja niillä on yhteiskunnallista merkitystä. Ampumaharrastajien lisäksi ampumaratoja käyttävät useat eri viranomaistahot kuten poliisit, tullin ja vankeinhoitolaitoksen henkilökunta sekä lentokenttien eläinturvallisuudesta vastaavat tahot. Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että eettisen ja turvallisen riistalaukauksen perusedellytyksenä on aktiivinen ampumarajoittelu. Kattava ampumarataverkosto on myös ympäristönsuojelun kannalta paras vaihtoehto.

Riihimäellä 21.2.2019

SUOMEN METSÄSTÄJÄLIITTO – FINLANDS JÄGARFÖRBUND R.Y.

Heli Siitari
Toiminnanjohtaja

Ere Grenfors
Luonnon- ja riistanhoitopäällikkö